

at den vil gøre det, naar Tiden er til det. For det første er der vel ikke saa forfærdelig mange, der venter, at denne Regerings Levetid skal blive saa udstrakt; men for det andet synes jeg, ingen praktisk Politiker kan være i Tvivl om, at efter det, der er sket siden 1921, og naar nu dette tekniske Toldrevisionsforslag gennemføres, vil det være ganske utænkeligt, at denne Regering i de Aar, vi kan overskue, selv om den mod Forventning skulde komme til at sidde endnu i de første Aar, med nogen Virkning — med nogen Virkning — igen kan forelægge et Forslag til en stor Toldrevision af lignende Karakter som det af 1921 eller noget i den Retning. Det er praktisk taget utænkeligt. Det kan den ikke gøre. Det kunde den maaske lidt lettere have gjort, hvis Ministeren havde nøjedes med det, han ogsaa kunde have gjort — det var en Taktik, han kunde have valgt —, nemlig at han, da Toldlovforhandlingerne var strandet i Foraaret, havde sagt: Ja, nu bliver der ikke foreløbig forelagt noget Toldlovsforslag, Erhvervslivet maa have en vis Ro og Sikkerhed, og naar der ikke er nogen Mulighed for at faa det gennemført, lader vi den Sag ligge. I saa Fald kunde Ministeren bedre have gjort det; men naar Ministeren nu efter alt det, der er gaaet orud, forelægger et Forslag til en vidtgaaende, gennemgribende teknisk Toldlovsrevision, saa betyder det, at det skal være Grundlaget for en vis Aarrække, som i hvert Fald — derom kan intet praktisk, politisk tænkende Menneske være i Tvivl — vil blive af længere Varighed end den nuværende Regerings Eksistens.

Drachmann: Det er blot et Par ganske korte Bemærkninger, jeg har at gøre til enkelte ærede Medlemmer. Til det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen vil jeg sige, at jeg forstod ikke helt det Syn, han udviklede med Hensyn til Dobbelttariffen, men efter min Mening er det saaledes, at Forholdene udefra vil gøre det nødvendigt, at vi før eller senere — antagelig ret snart — kommer til at drøfte en Omlægning af vor Toldlovgivning, saaledes at den giver et bedre Forhandlingsgrundlag udadtil, end det nu er Tilfældet. Det vilde glæde mig, hvis de mørke Perspektiver, som jeg ser i denne Sag, ikke bliver til Virkelighed; men jeg tør sige, at Forholdene ude omkring i Verden er saaledes, at det ikke er Forholdene indadtil her i Landet, der vil være det afgørende for Anvendelsen og for Udformningen af vor Toldlovgivning, men meget mere Forholdene udenfor. Det er

jo karakteristisk, at en Drøftelse som denne i Dag, navnlig saaledes som Betragtningerne er kommet frem fra det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, angaar uafbrudt, hvad denne eller hin har udtalt i dette eller hint Aar; hvad denne eller hin har skrevet i dette eller hint fortræffelige Tidsskrift, o. s. v.; men dette har absolut ikke Interesse ud over vort Lands Grænser, og hvad der sker indenfor vort Lands Grænser, kan være særdeles interessant, og hvad forskellige har udtalt derom, kan ogsaa være interessant, men Verdensforholdene, som vi er afhængige af, og som ellers nok skal belære os om, at vi er afhængige af dem, vil blive de afgørende for os, hvad disse Forhold angaar. Derfor ser jeg med fuld Fortrøstning Fremtiden i Møde, for saa vidt angaar de Konservatives Standpunkt i Toldlovsforøgelsesmaalet. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard indrømmer, at vi har en fast Position her. Ja, det har vi. Vi staar ganske vist ene i Øjeblikket, men vi vil sikkert faa Følgeskab, naar Fremtiden viser, at Toldsagen er det centrale i dansk økonomisk Politik.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen havde fundet en Forbundsfaelle, ganske vist i 1921, i Manufakturhandlerbladet med Hensyn til Synet paa Værditolden. Jeg vil ganske kort blot sige til det ærede Medlem, at uanset Manufakturhandlerbladets Stilling er det netop Manufakturhandlerbranchen, der stærkest har rejst Kritik mod Værditold, simpelt hen fordi denne Branche gennem Luksustolden har faaet at føle Værditoldens Velsignelser i Praksis.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var atter inde paa Industriens Stilling til Toldlovsforlaget og en Bedømmelse af, hvorvidt Industrien har været mere eller mindre kløgtig i sin Stilling. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gentog atter, at Industriens Folk, naar man er gaaet dem paa Klingen, havde foretrukket 1908-Toldloven fremfor Værditoldloven. Jeg synes — og jeg vil atter fremhæve dette —, at dette er et ærligt Standpunkt at have, og hvis man fra anden Side var saa tilbøjelig til at hjælpe dem til at give dem noget bedre end den i høj Grad reducerede Beskyttelse, de har nu, efter Loven af 1908, skulde man være lige saa ærlig og sige, hvad det var, man vilde. Thi jeg kan ikke rigtig rime den stærke Interesse for Industrien paa den ene Side sammen med den frihandelsvenlige Interesse paa den anden Side, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nu gør gældende, meget kraftigt endog, i sine Bemærkninger overfor den højtærede Finansminister.

Det er rigtigt, at det konservative